

Antal Organisationer, for hvem dette Lovforslag har Betydning, fuldstændig har sluttet sig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Jeg nævner, for ikke at nævne enkelte Personer, det saakaldte Detailhandlersocietet, som finder Lovforslaget fortræffeligt, og Formanden for Teknologisk Institut, Hr. Gunnar Gregersen, som ligeledes har udtalt, at Lovforslaget giver fuld Ret til begge Sider og derfor særlig tilfredsstillende Haandværket. Vi har derfor heller ikke kunnet overbevises om, at der burde gøres nogen Forandring af Hensyn til de Fremstillinger, der er gjort gældende fra enkelte Organisationers eller Firmaers Side, der beskæftiger sig med Afbetalingsforretninger; vi har ikke kunnet blive overbevist om, at det af dem anførte nødvendiggjorde en Ændring. Dette har Udvalget i Henhold til Kommissionens Udtalelser nærmere paavist. Vi indtager dette Standpunkt tillige af en anden Grund, som ligeledes er fremhævet ved Justitsministerens Forelæggelse af Lovforslaget og ogsaa i de Bemærkninger, der ledsager det, nemlig den, at der her er Tale om en fællesnordisk Lov, og det har altid været en Rettesnor for os, som ogsaa har været anerkendt fra de mest interesseredes Side, at man ikke uden bydende Nødvendighed eller meget vægtige Grunde skulde fravige, hvad der paa en saadan Maade er udarbejdet som Fælleslov af sagskyndige Mænd i en fællesnordisk Kommission. Forandrer man paa noget Punkt dette uden vægtige Grunde, bryder man den Enhed, der netop baade i Indhold og Form bør være med Hensyn til nordisk Fælleslovgivning, og som vi altid har fulgt, f. Eks. i Vekselloven, Lov om Køb af Løsøre i Almindelighed, Prokuraloven og i flere andre Love. Vi har altid dér fulgt den Regel, at man ikke uden Nødvendighed skal bryde den Enhed, der er paa dette Fællesomraade, og jeg udtaler min Glæde over, at denne Tanke har Tilslutning ikke blot fra Regeringens Side, men det har ogsaa under Forhandlingerne i det andet Ting været udtalt med stor Styrke, at et Lovforslag som dette bør man ikke forandre uden vægtige Grunde. Dette er den anden Grund: at det ikke blot som dansk Lov er godt og forsvarligt i enhver Henseende, men at det tillige som nordisk Lov er et vigtigt Led i den Opgave,

saa vidt som Forholdene tillader det, at skabe en fællesnordisk Retsordning.

Hvad selve Lovforslagets Indhold angaar, behøver jeg ikke at gaa nærmere ind derpaa, idet jeg dér kan henvise til Udvalgsbetænkningen, men naturligvis først og fremmest til Kommissionsbetænkningens hele Udvikling. Kun et Par Hovedpunkter mener jeg at burde fremhæve.

Det er givet, at dette er en social Beskyttelseslov, som det hedder, og det vil altsaa sige, at denne Lov medfører en Indskrænkning i Kontraktfriheden, som er foranlediget ved, at denne Art Forretninger, Køb paa Afbetaling, indeholder Mulighed for, at der kan finde Misbrug Sted overfor den underlegne. Derfor finder man det og har i et tidligere Lovforslag, som ikke blev til noget, nemlig et Lovforslag af 1895, fundet det rigtigt at træffe Bestemmelser til Beskyttelse for den underlegne. Det i denne Henseende afgørende, hvori det nu foreliggende Lovforslag afviger fra det ældre, er, at det her kun drejer sig om det, som Kommissionen kalder Smaahandeler, og man har sat den Begrænsning, at Afbetalingssummen ikke maa overstige 3,000 Kr. Dette er det eneste Punkt, paa hvilket den norske Lov afviger, idet den har 6,000 Kr., hvilket formentlig tør siges at bero paa lokale Forhold. Ganske vist beror det paa et Skøn, naar man har valgt 3,000 Kr., men alle indhentede Oplysninger tyder paa, at det efter danske Forhold er det rigtige Skøn; det er ogsaa den Begrænsning, som den svenske Lov har antaget. Hvad særlig Danmark angaar, henviser jeg til, at med Hensyn til mindre Laan af Stats-Laanefonden findes netop denne Begrænsning, 3,000 Kr., enten som Lovens Bestemmelse — det gælder f. Eks. Laan til Fiskere — eller i Praksis, idet Grænsen, naar der er Tale om Laan af Stats-Laanefonden til Haandværkere, ganske vist er sat ved 5,000 Kr., men det praktiske Forhold med Hensyn til Anvendelsen er, at 3,000 Kr. er sat som Grænse.

Det andet Punkt, paa hvilket det nuværende Lovforslag afviger fra det ældre, er dette, at der er taget Hensyn til, at ogsaa de mindre Haandværkere skal komme ind under Loven. At det har praktisk